

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת בדימוס חגית שגיא
נ.צ. ד"ר אסתר סגל איתן – נציגת עובדים

התובע צבי עברי
ע"י ב"כ עו"ד דוד וינצקי

נגד

הנתבעים 1. עברי וולמן בע"מ
2. אסף עברי
3. אברהם וולמן
ע"י ב"כ עו"ד קריספין

פסק דין

- 1
- 2 1. לפנינו תביעת התובע לתשלום פיצויי פיטורים, חלף הודעה מוקדמת, הפרשי
- 3 שכר, פדיון דמי הבראה ופיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לקופות גמל וביטוח
- 4 מנהלים.
- 5
- 6 2. אלו העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת בין הצדדים:
- 7 א. הנתבעת 1 הינה כיום חברה פרטית המפעילה עסק של נגרייה.
- 8 העסק הוקם בעבר על ידי אביו של התובע ובהמשך הצטרפו לעסק
- 9 כשותפים התובע, אחיו ישעיהו עברי ז"ל והנתבע 3 גיסו של התובע (בעלה
- 10 של אחות התובע).
- 11 בשנת 1973 הועברה פעילות העסק לפעילות במסגרת של חברה כך
- 12 שהתובע, ישעיהו עברי ז"ל והנתבע 3 החזיקו כל אחד ב-33% מהון המניות
- 13 של החברה.
- 14
- 15 ב. אסף עברי, הנתבע 2 (להלן: "אסף עברי" או "נתבע 2") הינו בנו ויורשו של
- 16 ישעיהו עברי ז"ל, אחיו של התובע. ישעיהו עברי נפטר ביום 31.5.07, לאחר
- 17 הגשת כתב התביעה, ולפיכך תוקן כתב התביעה כך שיוורשו, הנתבע 2, נכנס
- 18 בנעליו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- 1 לפיכך החל מיום 31.5.07 היו שלושת השותפים בחברה בחלקים שווים :
2 התובע, הנתבע 2 והנתבע 3.
3 שלושת השותפים כאמור הינם גם בעלים משותפים של הקרקע עליה
4 ממוקמת הנגריה (ראו סעיף 2 לכתב התביעה המתוקן, סעיפים א.19 ו-ב.2
5 לכתב ההגנה).
6
7 ג. בחודש 8/08 העביר מר אסף עברי את זכויותיו ואת מניותיו למר יורם
8 וולמן, בנו של הנתבע 3 (סעיף 6 לתצהירו של מר אסף עברי ועדותו בעמוד 26 ;
9 סעיף 46 לתצהירו של הנתבע 3 ; עדותו של מר יורם וולמן בעמודים 21,26) כך
10 שמאז חודש 8/08 שלושת השותפים בחברה הם התובע, הנתבע 3 ובנו יורם
11 וולמן, שמאותו מועד משמש גם כמנכ"ל החברה (עדותו של מר יורם וולמן
12 בעמוד 22).
13
14 ד. התובע היה עובד החברה החל משנות ה-60 ועד למועד אשר שנוי
15 במחלוקת בין הצדדים.
16 בשנים הראשונות לעבודתו בחברה היה תפקידו של התובע ניהול הייצור
17 בנגריה.
18 מר ישעיהו עברי ז"ל עסק בשנים הראשונות לקיומה של החברה בענייניה
19 הכספיים ובהמשך בניהולה.
20 הנתבע 3 עסק בשנים הראשונות לקיומה של החברה בייצור ובהובלות.
21 (סעיפים 3 ו-4 לכתב התביעה המתוקן וסעיפים 3 ו-4 לכתב ההגנה).
22
23 ה. בשנים 1997 ו-1998 הגיש התובע לבית המשפט המחוזי בתל אביב תביעות
24 נגד מר ישעיהו עברי ז"ל ונגד נתבע 3 (להלן: "שני השותפים האחרים")
25 לפירוק שיתוף במקרקעין ובגין עושק המיעוט.
26 ביום 1.5.02 הגיעו הצדדים להסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין
27 בתביעות שהגיש התובע בבית המשפט המחוזי (להלן: "הסכם הפשרה")
28 ואלו עיקרי ההסכם:
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- 1 החל מיום 1 לאפריל 2002 יתחיל צד א' (התובע – הערה 3" 2 שלי ח.ש.) לעבוד בחברה בתפקיד ניהולי, בגביית חובות 3 מלקוחות, בפעילות שיווקית וסיוע בנושאים שונים, לפי 4 צרכי החברה. צד א' ישקיע בחברה מזמנו וממרוצו, לפי 5 כישוריו ויכולתו, ויהיה נאמן בביצוע עבודתו לחברה 6 ומטרותיה, ומבלי שיחויב למסגרת שעות נוקשה.
- 7 4. בגין עבודתו זו יהיה זכאי צד א' לקבל מהחברה מדי חודש 8 בחודשו סך של 12,000 ₪ ברוטו כשכר עבודה. בנוסף 9 תמשיך החברה לשלם עבור צד א' את כל הביטוחים ו/או 10 קרנות ההשתלמות ו/או כל התשלומים אשר היו 11 משולמים לטובת צד א' על ידי החברה עד מועד חתימת 12 הסכם זה לרבות תשלום ביטוח לאומי וביטוח בריאות. 13 כמו כן יהיה צד א' זכאי להוצאות דלק עבור שימוש ברכבו 14 הפרטי, אשר ישולמו ישירות ע"י החברה באמצעות 15 שימוש בתלושי דלק, בסכום כולל של עד 500 ₪ לחודש 16 בממוצע שנתי.
- 17 5. שכר העבודה ישולם לצד א' בכל חודש, החל מחודש 18 אפריל 2002, במועד תשלום המשכורות הנהוג בחברה. כן 19 יהיה זכאי לקבל תוספות יוקר כדין, ובהתאם לחוק.
- 20 6. צד א' מצהיר ומתחייב בזה כי אינו זכאי לקבל מהחברה, 21 בנוסף וללא קשר לשכר העבודה, כל דמי שכירות שהם 22 עבור השימוש אשר עושה החברה במקרקעין, וכי 23 התשלומים הקבועים בהסכם זה כשכר עבודה כוללים 24 בחובם גם את מלוא התשלום המגיע לצד א' כדמי 25 שכירות.
- 26 7. הסכומים והתשלומים הנקובים לעיל כשכר עבודה ו/או 27 כדמי שכירות ישולמו ע"י החברה בלבד, מתוך כספי 28 החברה בלבד, בהתאם ליכולתה של החברה. צד א' 29 מסכים, מצהיר ומתחייב בזה, כי במידה ועסקי החברה 30 יורעו, ולא יהיה ביכולתה לשלם את הסכומים הנ"ל, לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1 יהיה זכאי לקבלת תשלומים מעבר לסכומים אשר יהיה
2 ביכולת החברה לשלם, והחברה תהיה זכאית להפחית
3 מהסכומים הנ"ל. זאת, תוך שמירת שוויון בין בעלי
4 המניות בחברה, ובאופן יחסי ביניהם.

5 8. צד א' מצהיר ומתחייב כי קבלת דמי השכירות באופן
6 הקבוע בהסכם זה מקובלים עליו, וכי הם לפי בקשתו
7 ובאופן התואם את מטרותיו וכי הם לשביעות רצונו.

8 9. צד א' מצהיר ומתחייב כי החברה זכאית להמשיך
9 ולהשתמש במקרקעין, וכי הוא מנוע מלדרוש ו/או לתבוע
10 פירוק שיתוף במקרקעין ולא יעשה כן מכל סיבה או עילה
11 שהן, כל זאת כל עוד החברה מקיימת פעילות מסחרית על
12 המקרקעין. צד א' מצהיר ומתחייב כי במידה ויפר
13 הצהרתו והתחייבותו זו, יהיה עליו לשלם לחברה כפיצוי
14 מוסכם וקבוע מראש סכום השווה ל – \$50,000...

15 10. כל הצדדים להסכם מתחייבים הדדית, כי במידה וצד א'
16 יבקש לפרוש מהחברה ו/או למכור את חלקו במקרקעין,
17 תהיה לצד ב' או למי מיחידיו זכות ראשונים לרכוש את
18 חלקו של צד א' בחברה ו/או במקרקעין...

19 11. ...

20 "...

21 (ההסכם צורף כנספח ז' לתצהירו של התובע)

22
23 1. בשנת 2006 משך התובע מכלל חברת הביטוח סכום של 427,000 ₪, מתוכם
24 221,000 ₪ כפיצויי פיטורים (עדות התובע בעמוד 7).

25
26 3. עיקר טענות התובע :

27 א. התובע הצטרף לעסק המשפחתי בשנת 1964.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- ב. בשלב מסויים החלו שני השותפים האחרים לפגוע בזכויות התובע
ולנהוג כלפיו בדרכי עושק. כך קבעו, למשל, כי התובע יבצע לבדו את
עבודת הייצור בנגריה, נקטו בפעולות רבות ללא היוועצות בתובע, בין
היתר הכניסו כעובדים שכירים בחברה את הנתבע 2 בנו הצעיר של
ישעיהו עברי ז"ל ואת בנו של הנתבע 3 שאף תקף פיזית את התובע.
התובע מעולם לא השלים עם התנהגות זו אולם לא היה מעוניין
בעימותים ולפיכך המשיך לבצע את עבודתו ככל שהתאפשר לו.
- ג. בדיעבד הסתבר לתובע כי גובה המשכורת ששולמה לו על ידי החברה
במהלך השנים אינו עולה בקנה אחד עם המצויין בתלושי שכרו ואף
נודע לו כי המשכורות ששולמו לשני השותפים האחרים היו גבוהות
באופן משמעותי מהמשכורת ששולמה לו. זאת למרות שבמהלך השנים
יצרו בפניו שני השותפים מצג שווא לפיו משכורות שלושתם זהות.
- ד. בשנת 1988 לקה התובע באירועי לב ונעדר מהעבודה למשך 9 חודשים.
משהחלים ושב לעבודה הבחין כי שני השותפים האחרים הצרו את
תחום פעילותו עוד יותר והוא נותר בחוסר מעש ומחוסר כל מטלות
בחברה.
- ה. משנת 1992 מצוי התובע באי כושר רפואי מוחלט.
- ו. כשנה לאחר שחתמו התובע ושני השותפים האחרים על הסכם הפשרה,
החלו האחרונים להפר את הוראות ההסכם: להפחית את גובה
המשכורת ששולמה לתובע; לעכב את מועד תשלום המשכורת לתובע;
לא בכל חודש שולמה לו משכורת. בנוסף הוחלף מנעול משרדי ההנהלה
ובהמשך אף מנעול הכניסה הראשית לעסק ולתובע לא נמסרו מפתחות
למנעולים החדשים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- 1 לנכח כל המתואר לעיל נאלץ התובע להתפטר מעבודתו בחברה בחודש
2 9/06 ואלו הסעדים הנתבעים על ידו:
- 3 1. פיצויי פיטורים בסך 396,000 ₪
4 2. חלף הודעה מוקדמת בסך 12,000 ₪.
5 3. פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לקופות גמל החל משנת 2004 –
6 בסך כולל של 19,550 ₪.
7 4. פדיון דמי הבראה בסך 4,452 ₪
8 5. הפרשי שכר בסך 153,450 ₪.
- 9
- 10 ח. לנכח התנהגות הנתבעים 2 ו-3 שעשקו את התובע ורימו אותו, יש
11 להרים את מסך ההתאגדות ולחייבם באופן אישי בתשלום סכום
12 התביעה.
- 13
- 14 4. עיקר טענות הנתבעים:
- 15
- 16 א. בהתאם לסעיף 3 להסכם הפשרה בין הצדדים מועד תחילת עבודתו של
17 התובע בחברה היה 1.4.02. עובר למועד זה ואף לאחר מועד זה, התובע
18 לא עבד בחברה והתשלום שקיבל לא היה אלא דמי שכירות עבור חלקו
19 בקרקע או השתתפות ברווחי החברה או מענק על רקע קשר משפחתי.
20 התשלום כ"משכורת" באמצעות תלושי שכר נעשה אך משיקולי מס
21 כשלמעשה לא התקיימו בין התובע לבין החברה יחסי עובד ומעביד וכל
22 התשלומים ששולמו לתובע שולמו לו לפנים משורת הדין.
- 23
- 24 ב. משנחתם הסכם הפשרה בין הצדדים נסתם הגולל על העבר והתובע
25 אינו רשאי לתבוע דבר על התקופה שקדמה ליום החתימה על ההסכם.
- 26
- 27 ג. בהתאם לסעיף 3 להסכם הפשרה היה על התובע לעבוד בחברה בפועל
28 אולם הוא לא התייצב אף לא ליום אחד של עבודה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- 1 התובע הוזמן לכל ישיבות בעלי המניות וההנהלה אולם בחר שלא
2 להופיע ולא להישמע ולא להיות שותף בהחלטות שקיבלה החברה.
3
- 4 ד. הסכסוך בין הצדדים הוא סכסוך בין שותפים ואינו בסמכותו של בית
5 הדין לעבודה.
6
- 7 ה. בעקבות הרעה במצבה הכלכלי של החברה הסכים התובע, כמו גם שני
8 השותפים האחרים, כי שכרם החודשי יעמוד על סך של 9,000 ₪ בלבד.
9 משחלה הדרדרות נוספת במצבה הכלכלי של החברה – הפסיקו כל
10 השותפים למשוך את חלקם.
11
- 12 ו. בסיכומים טענו הנתבעים כי מכל סכום שייפסק לטובת התובע יש לקזז
13 סך של 427,000 ₪ שהתובע עצמו טען כי משך לעצמו.
14
- 15 ז. אין כל עילה להרמת מסך.
16
- 17 5. מטעם התובע העיד הוא עצמו.
18 מטעם הנתבעים העידו הנתבעים אסף עברי ואברהם וולמן, מר דוד אברהמי
19 מנהל החשבונות של החברה, מר יהורם וולמן, וכן עובדי החברה: מר יוסף
20 סניור, מר שמעון סדרינה ומר בנימין כהן.
21 הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.
22
- 23 **לאחר שעיינו בכל החומר שלפנינו – החלטנו לדחות את התביעה וזאת מן**
24 **הנימוקים הבאים:**
- 25 א. התובע הינו כאמור בעל מניות בחברה.
26 בפסיקה נקבעו מבחנים לבחינת השאלה האם מתקיימים יחסי עובד
27 ומעביד בין חברה לבין בעל מניות (עב"ל 20182/97 המוסד לביטוח לאומי
28 נ' גרוסקופף, פד"ע לד 97). בין היתר נקבע בפסיקה כי בעת הבחינה אם
29 מדובר בעובד החברה, יש ליתן משקל לכוונת הצדדים כאשר חתמו על

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1 הסכם העבודה, לשאלה האם ה"עובד" סר למרות המעביד והאם שכרו
2 עמד בפרופורציה לתפקידו ולעבודתו (דנג"ץ 4601/95 סרוסי נ' בית הדין
3 הארצי לעבודה, פ"ד נב(4) 817). כן נקבע בפסיקה כי יש לבחון האם הסדר
4 העבודה בחברה אמיתי או פיקטיבי, האם ניתן לקבוע מה גובה השכר
5 של ה"עובד" והאם היה לתשלומים אופי של שכר (עב"ל 20182/97
6 גרוסקופף).

7

8 ב. בחקירתו הנגדית העיד התובע כך:

9

10 "על פי ההסכם הייתי צריך להיות גובה. לא גביתי כסף,
11 מכיוון שאחי ז"ל שלח אותי לכל מיני מקומות על מנת
12 שאעשה משהו כאילו ומסתבר שהוא לא קבע עם האדם
13 שאתו הייתי צריך להיפגש.

14 ...

15 זה קרה כמה פעמים שהלכתי ולא יכולתי לגבות. זה
16 קרה 5 פעמים.

17 ...

18 כך נמשך כמה פעמים עד שראיתי שעושים ממני צחוק
19 ולא היה לי יותר בשביל מה ללכת.

20 ...

21 בפעם האחרונה עבדתי בנגרייה בשנת '92. אז עבדתי
22 בייצור. עבדתי עד מאי '92, ואז הגעתי לבית החולים.

23 ...

24 מבחינה פיזית אני כבר לא עובד משנת '92."
25 (עמוד 5)

26

27 ובהמשך חקירתו הנגדית העיד התובע:

28

29 "ש. אתה מכיר את ההסכם שמכוחו אתה
30 תובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

- 1 כתוב בו שאתה צריך לעבוד.
2 ח. מה אני צריך לעבוד? אני מנהל.
3 ש. מנהל לא צריך לעבוד?
4 ח. השאלה במה. אני הגעתי למצב של שני התקפי
5 לב, ניתוח לב פתוח.
6 עבדתי, עשיתי דברים.
7 ש. אמרת לנו קודם שפעם האחרונה שעבדת היה
8 בשנת 92. האם זה נכון?
9 ח. כן.
10 ש. מפנה לסעיף 4 להסכם. האם עבדת?
11 ת. אני לא עבדתי בצורה מסודרת. הייתי במשרד
12 והתעסקתי עם כל מיני טלפונים.
13 ש. מתי היית במשרד, באיזו תקופה?
14 ת. אחרי '92 וגם אחרי 2002."
15 (עמוד 6)

ובהמשך:

- 17
18
19 ש" מה העבודה שביצעת מ-2002 ועד שהתפטרת?
20 ת. הייתי נכנס לתוך העסק ומייעץ לאנשים –
21 לפועלים, בודק תקלות ואם היתה תקלה הייתי
22 שם יד כדי לעזור."
23 (עמוד 10)

ועוד:

- 24
25
26
27 ש" כדי לקיים את ההסכם הזה מה שעשית הוא
28 שבאת מדי פעם למשרד וייעצת לאנשים?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1 ת. נכון היו כאלה החלטות אבל אחיו אמר שלא יהיה
2 לו ממה לחיות ולכן צריך לתת לו גם ביגוד, רכב וכל
3 ההטבות."

4 (עמוד 37)

5
6 עולה מהראיות, כגרסת התובע, כי שני השותפים האחרים העדיפו כי
7 הוא לא יהיה מעורב בחברה והם הצרו את צעדיו עד אשר דחקו את
8 גליו מחוץ לעסקי החברה.

9 בין אם התנהגות זו של שני השותפים התווספה לעובדה שהתובע עצמו
10 לא היה מעוניין לבצע כל עבודה בחברה ובין אם התנהגות שני
11 השותפים האחרים בפני עצמה היא שגרמה לכך שהתובע לא עבד
12 בחברה – הרי שהשורה התחתונה היא שהחל משנת 1992 לא ביצע
13 התובע עבודה בחברה ולכל היותר הגיע למשרדי החברה מעת לעת
14 לביקור.

15
16 ה. זאת ועוד: בניגוד לטענת הנתבעים בסיכומיהם לפיה לא היתה כל כוונה
17 ליתן לתובע "פטור מעבודה תוך קבלת שכר", עולה מהראיות, כי מראש
18 נחתם הסכם הפשרה בין הצדדים כהסכם למראית עין שמטרתו
19 להתחמק מתשלומי מס, כפי שהעיד התובע עצמו בחקירה חוזרת:

20
21 "היות ויש לי נכות לצורך מס – אז הוא יצר לי
22 משכורת ואז הוא חסך לעצמו דמי שכירות."

23 (עמוד 12)

24
25 גם סעיפי הסכם הפשרה מלמדים כי מדובר בהסכם עבודה למראית עין
26 בלבד:

27 סעיף 6 להסכם הפשרה קובע כי "התשלומים הקבועים בהסכם זה
28 כשכר עבודה כוללים בחובם גם את מלוא התשלום המגיע לצד א'
29 כדמי שכירות" ומכאן מתחזקת המסקנה כי הסכומים ששולמו לתובע
30 כ"משכורת" הם למעשה דמי שכירות וסעיף 8 להסכם הפשרה אף קובע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1 במפורש כי "צד א' מצהיר ומתחייב כי קבלת דמי השכירות באופן
2 הקבוע בהסכם זה מקובלים עליו, וכי הם לפי בקשתו ובאופן התואם
3 את מטרותיו וכי הם לשביעות רצונו."
4 סעיף 7 להסכם הפשרה קובע כי הסכומים והתשלומים שישולמו לתובע
5 ישולמו "בהתאם ליכולתה של החברה" וכי מוסכם כי "במידה ועסקי
6 החברה יורעו ולא יהיה ביכולת לשלם את הסכומים הנ"ל לא יהיה
7 זכאי לקבלת תשלומים מעבר לסכומים אשר יהיה ביכולת החברה
8 לשלם, והחברה תהיה זכאית להפחית מהסכומים הנ"ל." סעיף זה
9 המאפשר לחברה להפחית את "המשכורת" של התובע בהתאם למצבה
10 הכלכלי של החברה – מצביע על כך שהמשכורת אינה משכורת אמיתית
11 אלא מעין חלוקת רווחים בין בעלי מניות.
12

13 חרף טענת הנתבעים כי התובע לא התייצב לעבודתו לאחר חתימת
14 הצדדים על הסכם הפשרה, אין חולק כי שולמו לו משכורות, גם אם
15 בסכומים נמוכים מהסכום שנקבע בהסכם הפשרה. לו היה מדובר
16 בשכר עבודה לכל דבר ועניין – לא היה כל מקום לשלם לתובע שכר
17 כשאינו מבצע עבודה.

18 מעבר לכך, כעולה מהעדויות, כאשר החברה הפסיקה לשלם משכורות
19 לתובע – היה זה במקביל לכך שהפסיקו להעביר כספים גם לשני
20 השותפים האחרים. העיד על כך רואה החשבון מר דוד אברהמי (עמוד
21 16) וגם הנתבע 3 העיד כי בשנים האחרונות לא משך כספים מהחברה
22 (עמוד 32).

23 עולה איפוא מהראיות כי הסכומים ששולמו לתובע על פי הסכם
24 הפשרה משנת 2002 שולמו לו כרווחים המגיעים לבעל מניות או כדמי
25 שכירות בגין חלקו בקרקע כגרסתו או כעזרה משפחתית מתוך דאגה
26 והתחשבות במצבו הכלכלי הקשה.
27

28 לסיכום – לא התקיימו יחסי עובד ומעביד בין הצדדים בתקופה
29 הרלוונטית לתביעה. התובע לא עבד בתקופה זו בחברה והתשלומים
30 ששולמו לו לא שולמו עבור עבודה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1 באשר למחלוקות שבין הצדדים – האם בפועל נקלעה החברה לקשיים
2 כלכליים ולהפסדים; האם מצבה הכלכלי הצדיק הפחתת "המשכורת"
3 החודשית לתובע; האם בפועל "המשכורות" בין שלושת השותפים היו
4 שוות וכו' – לא מצאתי לדון בשאלות אלו משקבעתי כאמור כי לא
5 התקיימו יחסי עובד ומעביד בין הצדדים.
6

7 ח. משעולה כאמור מהראיות כי התובע הועסק כעובד בחברה עד שנת 92'
8 – הרי שבגין עבודתו עד שנה זו זכאי הוא לפיצויי פיטורים (לא נטענה
9 טענת התיישנות).

10 אין בפני כל נתונים באשר לשכרו של התובע עד לשנת 92' ומכאן
11 שלכאורה היה עלי לפסוק לטובת התובע פיצויי פיטורים לפי שכר
12 המינימום. עם זאת, התובע עצמו אישר כי משך מקופת הביטוח סך
13 כולל של 225,000 ₪ – סכום גבוה יותר מגובה פיצויי הפיטורים
14 המגיעים לתובע לפי שכר המינימום, עד שנת 92'.
15 כן יצוין כי הסכום שמשך התובע מחברת הביטוח כלל כספים
16 שהמשיכה החברה להפריש עבורו גם במהלך התקופה שבה כאמור
17 קבעתי כי לא התקיימו יחסי עובד ומעביד בין הצדדים.
18

19 ט. יתר רכיבי התביעה מתייחסים לתקופה שמשנת 2002 ואילך שבמהלכה
20 כאמור קבעתי כי לא מתקיימים יחסי עובד ומעביד בין הצדדים.
21

22 7. סוף דבר –

23 א. התביעה נדחית.

24 ב. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
25
26
27
28
29
30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 11339-06 צבי עברי נ' עברי וולמן בע"מ ואח'

1
2
3
4
5
6

ניתן היום, כ"ה אב תש"ע, 05 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.

חגית שגיא

ד"ר אסתר סגל-איתן

חגית שגיא
שופטת בדימוס

ד"ר אסתר סגל-איתן
נציגת עובדים

7
8
9
10

חגית שגיא

חגית שגיא, שופטת בדימוס

11
12
13
14
15
16

